

Evropský pohár honičů, 14.–15. 10. 2016, Chorvatsko

Evropský pohár pro honící psy pořádá odborná komise Mezinárodní kynologické federace (FCI) pro honiče. Vloni jsem byl jmenován zástupcem České republiky v této komisi, letos poprvé pozván na její zasedání, které je vždy zpravidla spojeno s konáním soutěže. Jsme kynologická velmoc, o to více mě mrzelo zjištění, že od vzniku samostatné ČR se žádný náš zástupce zasedání této odborné komise FCI nezúčastnil.

Podrobnou zprávu z průběhu jednání komise najde čtenář na stránkách Českomoravské kynologické unie z.s., (www.cmku.cz). Hlavním bodem byla volba nového prezidenta komise. Bylo to dost skandální. Nakonec nový prezident vzešel z nám neblaze známé „karlovarské losovačky“.

Letošní Evropský pohár honičů byl již 24. ročníkem a probíhal v blízkém i vzdáleném okolí chorvatského Zadaru. Statut a reglement soutěže je uveden na stránkách www.fci.be pod označením OPL-R 93. Soutěží se ve dvou kategoriích – „solo“ a „packs“. V „solo“ mohou každou členskou nebo přidruženou zemi FCI reprezentovat dva zástupci honičů uznaných plemen ze VI. skupiny FCI. V „packs“, což je týmová soutěž, reprezentuje zemi šest honičů a může být jeden náhradník. Startovné stanovil místní pořadatel, jímž byl Chorvatský kynologický svaz na 160,- Euro za každého psa. Každý pes pracuje samostatně, na svém vylosovaném území a posuzují ho dva rozhodčí. Stejně tak tým.

Do letošního ročníku se přihlásily 3 týmy (packs) a 9 zemí s dvojicí psů pro solo. Byly to tyto země a reprezentovali je tyto plemena honičů :

PACKS (soutěž týmů) :

Itálie 1 – 6x italský krátkosrstý honič (FCI standard č. 337) + 1x náhradník

Itálie 2 – 6x italský krátkosrstý honič (FCI 337)

Makedonie – 6x posávský honič (FCI 154)

SOLO (soutěž jednotlivců) :

Rakousko – 1x rakouský krátkosrstý honič (brandelbracke) FCI 063

- 1x tyrolský honič FCI 068

Bosna a Hercegovina - 1x istrijský krátkosrstý honič FCI 151

- 1x srbský trikolorní honič FCI 229

Finsko - 1x beagle FCI 161

- 1x finský honič FCI 051

Černá Hora - 1x posávský honič FCI 154

- 1x černohorský planinský honič FCI 279

Norsko - 1x norský honič (dunker) FCI 203

- 1x Hygenův honič (Hygenhund) FCI 266

San Marino - 2x italský drsnosrstý honič FCI 198

Švédsko - 1x švédský jezevčikovitý brakýř (drever) FCI 130

- 1x Hamiltonův honič FCI 132

Švýcarsko - 1x švýcarský honič – lucernský honič FCI 059

- 1x švýcarský honič – jurský honič FCI 059

Chorvatsko - 2x istrijský krátkosrstý honič FCI 151

Soutěž posuzovalo celkem 42 rozhodčích, 24 domácích Chorvatů a po dvou z každého dalšího zúčastněného státu. Vždy 2 posuzovali každého jednoho psa nebo tým. Vlastní soutěž probíhá 4 hodiny, pro všechny stejně od 08:00 do 12:00 hodin. Pořadatelé připravili v okolí Zadaru 12 lokalit. Vzdálené byly na všechny světové strany 20 až 80 kilometrů. Vůdce si v pátek vylosoval, kam pojedete. Vzhledem k vzdálenosti vyráželi v sobotu ráno první vůdci s rozhodčími již po páté hodině ranní, aby byli včas před osmou na svém místě ve vylosované lokalitě. Na místě čekal na každou skupinu domluvený domácí průvodce, který ukázal vůdci a rozhodčím, kde má pejsek přesně pracovat.

Z uvedeného je jasné, že jsem se musel rozhodnout pouze pro jednoho psa, jehož práci budu po celou dobu sledovat. Přejet na druhého nebyla šance. Vybral jsem si rakouského vůdce Wolfganga Ramsla s tyrolským honičem. Zajímala mě práce tohoto honiče, který je blízký příbuzný rakouského krátkosrstého honiče a jehož první zástupce byl letos do ČR importován. Jeli jsme asi 60km od Zadaru východně do vnitrozemí. Honitba byla u obce Škabrnja, kde na nás čekal místní průvodce Boris. Dvojice posuzujících rozhodčích byla Ante Udovičić z Chorvatska a Miran Radišič z Bosny a Hercegoviny. Ještě nás doprovázel rakouský sekretář komise Gert Dobrovolny.

Soutěží se pouze na jediné zvěři. Na zajících. Žádná jiná zvěř se nepočítá. Úkolem pejska je po dobu čtyřech soutěžních hodin najít, vypíchnout a pronásledovat co největší počet zajíců. Hodnotí se bodově počet zajíců, vzdálenost práce psa od vůdce (maximum bodů = minimálně 300 až 500 metrů od vůdce !!!). Jak má rozhodčí bez dalekohledu, pouhým okem na půl kilometru ve vysoké suché trávě poznat, že pejsek nežene třeba divokého králíka, to mi nedokázal nikdo vysvětlit. Dále se hodnotí (boduje) systém hledání, orientace, nalezení a sledování stopní dráhy. Pokud pes žádného zajíce nenajde, má smůlu, není klasifikován. Nakonec mělo smůlu 8 z 18 soutěžících jednotlivců. Maximální možný počet bodů pro solo psa je 140, minimální pro umístění ve III. ceně je 70 bodů.

Přesně v 08:00 hodin rozhodčí zatroubili na povelku a vůdce W. Ramsl dal psovi Arras von der Alpllucke (OHZB 3008), narozenému 7.3. 2010 povel k hledání. Velikost určeného terénu u Škabrnji byla asi 6 kilometrů čtverečních. Terén téměř bez půdy, pouze kamenitý s porostem suché trávy, sem tam keř nebo náletová borovička. Obrázek si každý udělá z fotografií. „Můj“ pejsek měl aspoň štěstí, že kameny byly oblé. Jiní takové štěstí neměli, ale k tomu se ještě dostaneme. Bylo pod mrakem, teplo 19 – 22 st. Celsia, byli jsme ve výšce 80 metrů nad mořem, vál mírný jihovýchodní vítr. Po vypuštění začal tyrolský honič krásně nízkým nosem pracovat. Již zmíněných 300 metrů se od vůdce, s nímž pomalu postupovali za psem rozhodčí, vzdaloval a intervalově se vracel blíže si vůdce ověřit. Sem tam zvedl orebice. Rozhodčí si svým zrakem ověřovali místa, kde se zdálo, že pes sleduje teplou stopu, zda uvidí zaječí trus nebo otisk zaječí stopy. Oboje jsme však nalézali pouze od ovcí.

Zhruba dvě první hodiny pracoval pes naprosto skvěle. Bohužel bez jediného zajíce. Rozhodl jsem se vyptat místního průvodce Borise, jak to se zazvěřením a úlovky zajíců v této lokalitě vlastně mají. Říkal, že je to výborná lokalita, že tam v zimě nepadá sníh a teploty jen krátkodobě a zřídka klesají v zimě pod +10 st. Celsia. Pro zajíce prý jak stvořená. Dobře, kolik zajíců tady tedy střílíte? Byla moje další otázka. Okolo 100, zněla odpověď. Za jeden hon? Byla další otázka. A přišla šokující odpověď. „Jak za hon, v celé 6500 hektarové honitbě střílíme za sezonu, to je za čtyři měsíce, říjen až leden 100 zajíců dohromady celkem. Teda oficiálně. Odhaduji, že až 20 jich může být navíc nepřiznaných. To je masakr, vid'?" Neměl jsem slov.

Bylo mi líto skvěle pracujícího pejska. Začínali jsme všichni tušit, že i kdyby uměl snad pes létat, tady nemá bohužel šanci. V 6 lidech jsme za pejskem svým zrakem pátrali v rojnici v terénu. Za čtyři hodiny jsme našli společně pouze jeden starý zaječí záleh. (viz foto) Ve třetí hodině práce již pes ztrácel chuť, ale na pobídnutí vůdcem stále hledal. Čtvrtá hodina byla podobně stejně marná. Přesně ve 12:00 rozhodčí povelkou oznámili konec práce s tím, že pejsek není klasifikován.

Vraceli jsme se na základnu Evropské soutěže do Zadaru všichni, včetně rozhodčích s pocitem naprosté marnosti a zmaru. Vůdce pochopitelně vzteky bez sebe. Zcela vniveč investoval nespočet času a množství finančních prostředků. Více než polovina vůdců na tom byla stejně. Byli dovezeni na naprosté, zaječí zvěře prosté kamenité rumišťe. Např. druhý rakouský pes měl terén s kameny ostrými jako břitva. Vůdce musel po dvou hodinách psa pro poranění všech běhů z hledání odvolat (totální devastace bříšek). Nebo pes zajíce vypichoval, ale za jejich krátké sledování dostal minimální body. Marně vůdce protestoval, že v terénu byl natažen plot kamenolomu, skrz který zajíc proběhl, ale psa plot vždy zastavil.

Vyhlašování výsledků bylo také kapitolou samo pro sebe. Naplánováno bylo v obrovském, krásném, pětihvězdičkovém hotelu, ve slavnostním stylu na 19:30 hodin. Realita byla taková, že všichni zúčastnění byli zavedeni do hotelové jídelny, kde stylem švédských stolů večeřelo odhadem 500 hotelových hostů, kteří neměli o nějakém Evropském poháru ani ponětí. Trapnost vyvrcholila. Nebylo si ani kam sednout. Tak doslova a do písmene mezi stoly a řízky zástupce pořadatele vyvolal, že vyhrál švýcarský pes, pozval vůdce k sobě, předal mu něco jako krabici od bot a bylo hotovo (viz foto).

Příští, 25. ročník se bude konat v říjnu 2017 v Černé Hoře. Doufejme jen, že v lepších podmínkách.

Vážme si krásy a vysoké úrovně naší české lovecké kynologie. Pevně doufám, že naše zcela nová, včetně CACITu od FCI schválená „Speciální honičská soutěž“, jejíž první ročník budeme v lednu v ČR s mezinárodní účastí pořádat, bude o něčem zcela jiném (více info na www.klubhonicu.com).

Pavel Štangl,

zástupce České republiky v odborné komisi FCI pro honiče

(kompletní fotodokumentace všech startujících a dalšího je na www.elghund.estranky.cz)

Výsledky 24. Evropského poháru honičů, 14.-15. října 2016, Zadar, Chorvatsko

SOLO (jednotlivci) :

1. místo – 123 bodů – I.cena – jurský honič, fena Asta vom Berner Jura, vůdce Linard Josty, Švýcarsko
2. místo – 121 bodů – I. cena – istrijský krátkosrstý honič, pes Bos, vůdce Miljkovič Perica, Chorvatsko
3. místo – 106 bodů – II. cena – lucernský honič, fena Cheyenne von Varuna, vůdce Duschen Leo, Švýcarsko

PACKS (týmy) :

1. místo – Itálie 2 – 1006 bodů – 5x fena, 1x pes, italský krátkosrstý honič, vedoucí Claudio Rampini
2. místo - Itálie 1 – 997 bodů – 3x fena, 3x pes, italský krátkosrstý honič, vedoucí Davide Sacchetti
(!!! oba italské týmy posuzovali italský rozhodčí !!!)
3. místo – Makedonie – 888 bodů – 4x fena, 2x pes, posávský honič, vedoucí Vaso Nuculovič